

Č.j.: 3R 37/02-Ku

V Brně dne 20.1.2003

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 21.10.2002 podaném Úřadem pro veřejné informační systémy, se sídlem Havelkova 22, 130 00 Praha 3, zast. Vladimírem Mlynářem, právně zast. JUDr. Oldřichem Benešem, advokátem se sídlem Advokátní kanceláře Mojmírovců 41, 709 00 Ostrava – Mariánské Hory, proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č.j. S 87-R/02-VP/140/An ze dne 19.9.2002, ve věci přezkoumání úkonů zadavatele – Úřadu pro veřejné informační systémy, se sídlem Havelkova 22, 130 00 Praha 3, zast. Vladimírem Mlynářem, v obchodní veřejné soutěži „na dodávku personálního informačního systému pro správní úřady“, vyhlášené dne 27.12.2001 v Obchodním věstníku č. 52/01 pod zn. 14353-52/01, podle zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č. 28/2000 Sb., zákona č. 256/2000 Sb., zákona č. 39/2001 Sb. a zákona č. 142/2001 Sb., jsem podle § 59 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 227/2000 Sb. a zákona č. 226/2002 Sb., na základě návrhu zvláštní komise ustavené podle § 61 odst. 2 téhož zákona, rozhodl takto:

Napadené rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č.j. S 87-R/02-VP/140/An ze dne 19.9.2002

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m .

Odůvodnění

Úřad pro veřejné informační systémy, zast. ministrem Vladimírem Mlynářem, se sídlem Havelkova 22, 130 00 Praha 3 (dále jen „zadavatel“) vyhlásil dne 27.12.2001 v Obchodním věstníku č. 52/01 pod zn.140353-52/01 obchodní veřejnou soutěž „na dodávku personálního informačního systému pro správní úřady“ (dále jen „soutěž“), podle zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č. 28/2000 Sb., zákona č. 256/2000 Sb., zákona č. 39/2001 Sb. a zákona č. 142/2001 Sb. (dále jen „zákon“).

Jako způsob hodnocení nabídek si zadavatel v bodě „D. Způsob hodnocení nabídek“ stanovil, že hodnocení bude provedeno podle ekonomické vhodnosti nabídek v souladu s následujícími kritérii hodnocení uvedenými v sestupném pořadí podle stupně přisouzeného významu:

1. Funkční a obsahová úroveň nabízeného PIS, výsledek prezentace.
2. Další předpoklady pro plnění veřejné zakázky.
3. Nabídkové ceny.
4. Délka záruky, způsob a podmínky pozáruční podpory.

V soutěžní lhůtě zadavatel obdržel devatenáct nabídek, z nichž jedna byla ze soutěže vyřazena. Tyto skutečnosti vyplývají z protokolu o otevírání obálek s nabídkami ze dne 21.2.2002. Jednalo se o nabídku sdružení společností CÍGLER SOFTWARE, a.s., se sídlem Rostislavovo nám. 12, 612 00 Brno a „M-PRO“, spol. s r.o., se sídlem Budovatelů 2830, 434 01 Most, zast. dle smlouvy o sdružení ze dne 14.1.2002 předsedou představenstva Martinem Cíglerem (dále jen „CÍGLER“). Zadavatel pak společnost CÍGLER svým rozhodnutím ze dne 22.2.2002 pod č.j.: 838/2002-SII vyloučil z další účasti v obchodní veřejné soutěži, protože neprokázal splnění kvalifikačních předpokladů ve smyslu ustanovení § 2b odst. 1 písm. a) zákona.

Proti tomuto rozhodnutí podal dne 28.2.2002 uchazeč CÍGLER námitky, kterým zadavatel po jejich přezkoumání svým rozhodnutím ze dne 6.3.2002 nevyhověl. Zároveň uchazeče poučil o možnosti podat návrh na zahájení řízení o přezkoumání rozhodnutí zadavatele (dále jen „návrh“) k Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „ÚOHS“). Uchazeč tohoto práva využil. ÚOHS obdržel výše uvedený návrh dne 18.3.2002 a zadavatel dne 20.3.2002. Dnem 18.3.2002 bylo podle § 57 odst. 1 zákona zahájeno pod č.j. S 23/02-223/140/ZH správní řízení, v němž jako účastníci byli označeni zadavatel a uchazeč CÍGLER.

Po posouzení a prošetření případu vydal ÚOHS dne 19.4.2002 pod č.j. S 23-R/02-223/140/ZH rozhodnutí, kterým návrh uchazeče podle § 57 odst. 2 zákona zamítl, neboť jedno vyhotovení návrhu nepodal uchazeč CÍGLER zadavateli ve stanovené lhůtě do 10 kalendářních dnů od doručení rozhodnutí zadavatele.

Proti tomuto rozhodnutí podal uchazeč CÍGLER rozklad, který byl procesním rozhodnutím předsedy ÚOHS pod č.j. 3R 15/02-Ku dne 5.8.2002 zamítnut.

Komise pro posouzení a hodnocení nabídek (dále jen „komise“), která se sešla na sedmi jednáních, hodnotila osmnáct nabídek. Zpráva komise obsahuje popis průběhu jednání i stručný popis způsobu hodnocení nabídek. Členové komise hodnotili nabídky bodovým hodnocením podle stanovených kritérií sestavených podle stupně významu. Pro všechna kritéria hodnocení byl sestaven jednotný bodový rozsah (0 – 10). Váhy pro jednotlivá kritéria byly přiřazeny sestupně podle významu v souladu s pořadím kritérií uvedených v Obchodním věstníku (4, 3, 2 a 1). Za účelem hodnocení srovnatelného rozsahu nabízených personálních informačních systémů (dále jen „PIS“) rozdělili členové komise hodnocení do jednotlivých kategorií. Obdrželi tabulky pro hodnocení pro správní úřady podle velikosti, charakteru dodávky (implementace, outsourcing) a zda zaměstnává úřad zaměstnance ve služebním poměru. Na druhém jednání členové komise projednali program a obsah prezentací. Na základě prezentací na třetím jednání komise doporučila vyzvat uchazeče k vysvětlení obsahu „základní ceny licence“ na celý PIS ve smyslu bodu 1 kap. VIII/A 3 zadávací dokumentace. S přihlédnutím k získanému vysvětlení „základní ceny licence“, komise zahájila hodnocení nabídkové ceny. Na pátém jednání komise dokončila hodnocení nabídkových cen a pokračovala v hodnocení dalších kritérií. Na šestém jednání dokončili členové komise individuální hodnocení. Výsledné pořadí bylo stanoveno porovnáním součtů pořadí od jednotlivých členů komise a výsledné pořadí bylo uvedeno pro jednotlivé kategorie v tabulkách.

Komise pak navrhla zadavateli následující pořadí nabídek:

1. pořadí:

GORDIC, spol. s r.o., Jihlava,
MSM Informační systémy, Praha 9
OKsystem, spol. s r.o., Praha 4
Vema, a.s. Brno
Český Telecom, a.s. Praha 3
IBM Česká republika, s.r.o., Praha 10
A.S.E.I. spol. s r.o., Praha 3

2. pořadí:

T-Systems Czech s.r.o., Praha 4
SAP ČR, spol. s r.o., Praha 5

3. pořadí:

Nugget SW spol. s r.o., Praha 3
KS-program, spol. s r.o., Vsetín.

Zadavatel se s doporučením komise ztotožnil a rozhodl o výběru nejvhodnější nabídky dne 30.4.2002 pod č.j. 884/02-SI tak, že nabídkami nejlépe splňujícími kritéria vymezená v podmínkách obchodní veřejné soutěže, jsou shodně nabídky uchazečů GORDIC, spol. s r.o., MSM Informační systémy, s.r.o., OKsystém, spol. s r.o., Vema, a.s., ČESKÝ TELECOM, a.s., IBM Česká republika spol. s r.o., A.S.E.I. spol. s r.o. Oznámení o výběru nejvhodnější nabídky ze dne 1.5.2002 č.j. 884/02- SI zaslal zadavatel všem uchazečům.

Dne 26.6.2002 zadavatel uzavřel smlouvu se společností GORDIC, spol. s r.o., dne 27.6.2002 smlouvy se společnostmi A.S.E.I. spol. s r.o., ČESKÝ TELECOM, a.s., IBM Česká republika spol. s r.o., MSM Informační systémy, s.r.o. a OK systém, spol. s r.o., dne 10.7.2002 se společností Vema, a.s. Smlouvy jsou označeny jako „Smlouva o koordinaci

nákupu personálních informačních systémů pro správní úřady“. Ve smlouvě je zadavatel označen jako koordinátor a zavazuje se zaplatit dodavateli finanční plnění ve výši 3% z celkové fakturované částky za dodané PIS do správních úřadů v úhrnu za rok 2002, nejvýše však do výše 100 000,- Kč, nejpozději do 31.3.2003. V preambuli smlouvy v bodě „A“ je mimo jiné uvedeno, že „Prostřednictvím smluv uzavřených mezi Koordinátorem a jednotlivými vybranými Dodavateli PIS, pak budou správní úřady – Uživatelé uzavírat své Smlouvy o dílo (již bez vlastního výběrového řízení) na pořízení PIS či služeb PIS v rozsahu svých potřeb a rozpočtových možností. Smlouvy o dílo uzavírané mezi dodavateli a Uživateli nesmí být v rozporu s podmínkami této smlouvy o koordinaci nákupu Personálních informačních systémů pro správní úřady“.

ÚOHS pak dne 26.7.2002 zahájil ve věci přezkoumání úkonů zadavatele v soutěži, ve smyslu ustanovení § 57 odst. 1 zákona, správní řízení z vlastního podnětu, v němž jako účastníka řízení označil zadavatele.

Zadavatel se k zahájení správního řízení dne 7.8.2002 vyjádřil s tím, že byl povinen postupovat podle Usnesení vlády České republiky č. 1027 ze dne 10.10.2001 a ÚOHS měl uplatnit námitky v rámci připomínkového řízení k příslušnému materiálu. Vláda v uvedeném usnesení uložila Úřadu pro veřejné informační systémy zadat podle zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů za Českou republiku do 31.12.2001 veřejnou zakázku na nákup personálního informačního systému pro správní úřady. Veřejnou zakázku vyhodnotit podle zákona a na základě výsledků uzavřít s dodavatelem smlouvu. Dále zadavatel uvádí, že pracovníci zadavatele konzultovali s pracovníky ÚOHS zadání veřejné zakázky. Podmínky obchodní veřejné soutěže byly po zveřejnění dostupné od 2.7.2001 a ÚOHS měl dokumentaci od 29.3.2002 k dispozici v rámci přezkoumávání rozhodnutí zadavatele podaného ze strany vyloučeného uchazeče sdružení CÍGLER a M-PRO, spol. s r.o. a v rámci šetření neshledal důvody pro zahájení správního řízení z vlastního podnětu. Zadavatel dále vysvětlil, že důvodem uzavření smlouvy s více uchazeči bylo zamezení monopolního postavení jednoho dodavatele a umožnění konkurenčního prostředí.

Zadavatel ke konstatovanému možnému porušení ustanovení § 2 písm. a) zákona uzavřením smlouvy s více uchazeči uvedl, že z díky ustanovení zákona se nevylučuje možnost uzavírat smlouvy s více uchazeči nebo dělit předmět plnění mezi více uchazeči. Rozdělení zakázky není v rozporu s obecnými zásadami zákona, není porušen princip soutěže ani konkurenčního prostředí. V rozporu s žádným ustanovením zákona není ani požadavek na předložení návrhu obchodní smlouvy nebo finálních smluv se správními úřady.

Zadavatel ve vyjádření dále uvádí, že požadavek na zpracování nabídkové ceny byl uveden v kap. E podmínek obchodní veřejné soutěže a dále rozpracován v kap. A.3 zadávací dokumentace. Zadavatel specifikoval podrobné podmínky zpracování nabídkových cen tak, aby z nich bylo možno odvodit jednoznačnou „celkovou cenu za dodávku do konkrétního správního úřadu“. Za účelem hodnocení srovnatelných nabídek a za účelem stanovení porovnatelných objemů a parametrů pro zpracování cen byl vymezen „typový“ správní úřad ve třech kategoriích.

K možnému porušení § 5 odst. 1 písm. e) zákona zadavatel uvedl, že jednotné platební podmínky byly vymezeny podrobně v kap. E pod písm. a) až c) podmínek obchodní veřejné soutěže a dále rozpracovány v kap. A.4 zadávací dokumentace.

K možnému porušení § 38 odst. 1 zákona zadavatel uvedl, že na základě zprávy komise pro posouzení a hodnocení nabídek a na základě práv vyhrazených v kapitole P podmínek obchodní veřejné soutěže rozhodl, že nabídkami nejlépe splňujícími kritéria vymezená v podmínkách soutěže jsou shodně nabídky sedmi uchazečů. Dále se uvádí, že rozhodnutí zadavatele vycházelo z výsledku výběru komise při transparentním hodnocení nabídek.

K možnému porušení ustanovení § 40 odst. 1 zákona na rozdělení plnění mezi více uchazečů zadavatel uvedl, že toto právo není vyloučeno žádným ustanovením zákona. Za účelem splnění úkolu stanoveného usnesením vlády č. 1027/2001 si zadavatel vyhradil v podmínkách obchodní veřejné soutěže možnost mimo jiné:

- rozdělit plnění veřejné zakázky mezi více uchazečů a
- uzavřít smlouvu na plnění veřejné zakázky s více uchazeči.

V závěru vyjádření zadavatel uvedl, že trvá na bezchybnosti svého postupu při zadání veřejné zakázky, který byl uložen vládou ČR.

Po posouzení a prošetření případu vydal ÚOHS dne 19.9.2002 pod č.j. S 87-R/02-VP/140/An rozhodnutí, kterým konstatoval, že zadavatel porušil:

- § 38 odst.1 zákona tím, že rozhodl o výběru sedmi nabídek, které označil jako nejvýhodnější,
- § 37 odst. 1 písm. h) zákona tím, že výběr nejvhodnější nabídky průkazně nezdůvodnil ve smyslu § 6 zákona,
- § 40 odst. 1 zákona tím, že uzavřel smlouvu na plnění veřejné zakázky s více uchazeči.

Za tato závažná porušení zákona uložil ÚOHS zadavateli podle ustanovení § 62 odst. 1 zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č. 28/2000 Sb., zákona č. 256/2000 Sb., zákona č. 39/2001 Sb., zákona č. 142/2001 Sb., zákona č. 130/2002 Sb., zákona č. 211/2002 Sb. a zákona č. 278/2002 Sb. (dále jen „zákon ve znění jeho novel“) pokutu ve výši 5 000,- Kč.

Své rozhodnutí ÚOHS odůvodnil zejména tím, že ve smyslu ustanovení § 38 odst.1 zákona je zadavatel povinen na základě posouzení a hodnocení nabídek komisí rozhodnout o výběru nejvhodnější nabídky. Obdobně je v § 40 odst. 1 zákona stanoveno, že je zadavatel povinen uzavřít s vybraným uchazečem, jehož nabídka byla vybrána jako nejvhodnější, smlouvu. Zákon vždy hovoří pouze o jedné nejvýhodnější nabídce. Jestliže tedy zadavatel dne 30.4.2002 č.j. 884/02-SI rozhodl, že nabídkami nejlépe splňujícími kritéria vymezená v podmínkách soutěže jsou shodně nabídky sedmi uchazečů, porušil zadavatel ustanovení § 38 odst.1 zákona. Jestliže pak následně uzavřel smlouvu na plnění veřejné zakázky s více uchazeči, porušil i § 40 odst. 1 cit. zákona.

K námitce, že měl ÚOHS uplatnit námitky v rámci připomínkového řízení k příslušnému materiálu, ÚOHS v odůvodnění svého rozhodnutí uvádí, že usnesením vlády České republiky č. 1027 ze dne 10.10.2000 bylo uloženo zadavateli zadat veřejnou zakázku podle zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů. Kromě toho se pracovníci ÚOHS a Ministerstva pro místní rozvoj účastnili příprav zadání a na jednání dne 17.7.2001, kterého se za přítomnosti předsedy Úřadu pro veřejné informační

systemy dále účastnili pracovníci Úřadu vlády – odboru státní služby a advokáti z AK Fiala, Profous, Meisner a spol. Pracovní porada projednávala mimo jiné možnost:

- pověřit zadavatele vyhlášením obchodní veřejné soutěže na nákup personálních informačních systémů pro všechny správní úřady, přičemž odběrateli budou jednotlivé správní úřady, tj. organizační složky státu – dle zákona č. 219/200 Sb.,
- vyhlásit obchodní veřejnou soutěž na plnění rámcové smlouvy, neboť nelze určit přesný počet úřadů a tedy ani jednoznačně zadat veřejnou zakázku,
- uzavřít smlouvu s několika dodavateli informačního systému, aby si mohly úřady vybrat nejvhodnější systém a také, aby se zabránilo důsledkům plynoucím z jediného dodavatele.

Na jednání bylo dohodnuto, že možnost zadání této zakázky jediným zadavatelem bude ještě konzultována s Ministerstvem financí. Možnost uzavření rámcové smlouvy byla pracovníky ÚOHS vyloučena s ohledem na ustanovení § 2h odst. 1 zákona. Stejně tak byla vyloučena možnost vybrat na totéž plnění několik „vítězů“. Byla pouze připuštěna možnost rozdělit veřejnou zakázku na dílčí plnění spočívající v dodávce personálního informačního systému pro určité typy správních úřadů s odlišnými znaky, poněvadž zákon umožňuje, aby zadavatel v případě potřeby rozdělit plnění veřejné zakázky zadávané obchodní veřejnou soutěží ve vyhlášených podmínkách ve smyslu § 5 odst. 2 písm. g) zákona. Zadavatel ale musí pro jednotlivá dílčí plnění vybrat nejvhodnější nabídku.

Dále ÚOHS v odůvodnění svého rozhodnutí konstatuje, že výběr nejvhodnější nabídky provedený jmenovanou komisí není transparentní a je proto nepřezkoumatelný. Součástí zprávy pro posouzení a hodnocení je bodové hodnocení nabídek jednotlivých členů komise, ale není zdůvodněno ani hodnocení jednotlivých kritérií u jednotlivých nabídek ani jako celku. Někteří členové komise dokonce nevyužili celé škály bodového hodnocení (1 až 10 bodů). S ohledem na skutečnost, že zpráva o posouzení a hodnocení postrádá jakýkoliv verbální popis hodnocení jednotlivých kritérií nabídek, tedy ve smyslu ustanovení § 37 odst. 1 písm. g) a h) zákona popis způsobu hodnocení a výsledek hodnocení jednotlivých nabídek a zdůvodnění výběru nejvhodnější nabídky, mohl ÚOHS provést kontrolu pouze hodnocení kritéria výše nabídkové ceny, kde u řady členů komise neodpovídá počet bodů částkám uvedeným v nabídkách. Členové komise nehodnotili největším počtem bodů nejlevnější nabídku a nejmenším počtem bodů nabídku, která je nejdražší.

ÚOHS také uvádí, že podle § 2 písm. a) zákona se rozumí veřejnou zakázkou úplatná smlouva uzavřená mezi zadavatelem a vybraným uchazečem, jejímž předmětem jsou dodávky, provedení prací nebo poskytování služeb. Pokud tedy budou osobami vybranými na základě této obchodní veřejné soutěže správní úřady, které jsou ve smyslu § 2 písm. b) zákona zadavatelem, půjde o veřejnou zakázku a tyto správní úřady budou muset postupovat při uzavírání úplatné smlouvy podle zákona.

ÚOHS také konstatuje, že vzhledem k tomu, že zadavatel již uzavřel smlouvy a nápravy nelze dosáhnout např. uložením provedení nového výběru nejvhodnější nabídky či zrušením zadání veřejné zakázky, ÚOHS zvolil postup podle části čtvrté hlavy IV zákona ve znění jeho novel a přistoupil k uložení pokuty.

Pokutu pak ÚOHS zdůvodnil tím, že postupem zadavatele, kdy tento vybral k plnění stejného předmětu veřejné zakázky více uchazečů byl výrazně omezen soutěžní princip. Mezi vybranými uchazeči k plnění veřejné zakázky jsou značné rozdíly v nabídkových cenách, a proto může dojít i k nehospodárnému využívání veřejných prostředků. Při výběru

nejvhodnější nabídky, který nebyl transparentně zdůvodněn mohl být některý z uchazečů zvýhodněn. Z uvedených důvodů jsou porušení zákona, kterých se zadavatel při zadání veřejné zakázky dopustil porušení závažná, neboť byly porušeny základní principy zadávání veřejných zakázek.

ÚOHS zdůvodnil výši uložené pokuty zejména tím, že zadavateli mohla být uložena pokuta ve výši 7 000,- Kč, když ÚOHS vycházel pouze z částky 700 000,- Kč, tedy za uzavření sedmi smluv.

Závěrem ÚOHS upozornil na ustanovení § 70 zákona, dle kterého je smlouva na veřejnou zakázku uzavřená v rozporu s tímto zákonem neplatná.

Proti tomuto rozhodnutí podal v zákonné lhůtě zadavatel rozklad, v němž namítá, že rozhodl o výběru nejvhodnější nabídky v souladu se zákonem tak, že nabídkami splňujícími nejlépe kritéria vymezená v podmínkách soutěže, jsou shodně nabídky sedmi uchazečů. Dále zadavatel uvádí, že ustanovení zákona, byť jsou uváděna v jednotném čísle, nevylučují možnost uzavírat smlouvy s více uchazeči nebo dělit předmět plnění mezi více uchazečů.

Zadavatel v rozkladu také namítá, že dle § 5 odst. 2 zákona si může „zadavatel vymežit další podmínky soutěže, které vyhlásí současně s podmínkami podle odst. 1, a to zejména ...“, když ve fakultativním výčtu je mimo jiné uvedeno pod ad g) požadavky na rozdělení veřejné zakázky na dílčí plnění. Z uvedeného termínu zejména vyplývá, že výčet uvedený v odst. 2 § 5 zákona není taxativní, což znamená, že si zadavatel může stanovit i další podmínky soutěže, než jsou v tomto ustanovení vyjmenovány. Zákon tedy umožňuje zadavateli uvést i jiné další podmínky, než jsou doporučené podmínky v ustanovení § 5 odst. 2 pod písm. a) až i) zákona. Zadavatel si v souladu s uvedeným § 5 odst. 2 zákona vyhradil v podmínkách soutěže pod bodem P v odst. d) uzavřít smlouvu na plnění veřejné zakázky s více uchazeči. Pro jednotlivá dílčí plnění byli vybráni nejvhodnější uchazeči. Zadavatel dovozuje, že může v rámci jedné veřejné zakázky uzavřít více smluv i přesto, že většina ustanovení zákona jsou v jednotném čísle. Komise rozdělila hodnocení nabídek a tedy i plnění do jednotlivých kategorií PIS. V rámci každé kategorie pak zadavatel potvrdil výběr několika nejvhodnějších uchazečů a vytvořil tak podmínky pro dílčí plnění a hodnocení dílčího plnění a vybral nejvhodnější nabídky v rámci dílčího plnění. Zadavatel z tohoto vyvozuje, že pokud je připuštěna existence dílčího plnění, pak musí existovat i nejvhodnější nabídky na dílčí plnění a pak i smlouvy na jednotlivá dílčí plnění s jednotlivými dílčími uchazeči.

Další námitkou rozkladu je, že zadavatel byl povinen plnit usnesení vlády ČR ze dne 10. října 2001 č. 1027, podle kterého zadavatel postupoval. Vláda České republiky ve svém usnesení č. 1027/2001 uložila v bodě II. odst. 2 písm. b) a c) předsedovi Úřadu pro veřejné informační systémy, tj. zadavateli:

- zadat podle zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, za Českou republiku do 31.12.2001 veřejnou zakázku na nákup personálních informačních systémů pro správní úřady, podle bodu I tohoto usnesení,
- vyhodnotit podle zákona výsledky veřejné zakázky podle bodu II/3b tohoto usnesení a na základě těchto výsledků uzavřít s dodavatelem personálních informačních systémů smlouvu.

Vláda ČR také ve svém usnesení č. 1027/2001 uložila v bodě II. odst. 3 písm. b) členům vlády a vedoucím ostatních ústředních orgánů státní správy a vedoucímu Úřadu

vlády „pořizovat nové personální informační systémy pro správní úřady a pro Úřad vlády prostřednictvím smlouvy uvedené v bodu II/2c tohoto usnesení“.

K tomu zadavatel také uvádí, že ÚOHS se mohl vyjadřovat v rámci meziresortního připomínkového řízení a neměl k němu žádné připomínky. Také zadavatel uvádí, že o obsahu jednání ze dne 17.7.2001 však učinili čestné prohlášení jeho účastníci, když z něj vyplývá, že na něm nikým z ÚOHS nebylo řečeno, že by byla vyloučena možnost vybrat několik vítězů.

Jako další námitku zadavatel v rozkladu uvádí, že dne 27.12.2001 byly zveřejněny podmínky soutěže v Obchodním věstníku a ÚOHS obdržel kompletní dokumentaci již dne 29.3.2002 ke stanovisku zadavatele k návrhu na přezkoumání rozhodnutí o vyloučení uchazeče. Ve vydaném rozhodnutí je uvedeno, že nebylo shledáno porušení zákona zadavatelem.

Zadavatel se také vyjadřuje k tomu, že v předkládací zprávě k usnesení 1027 v kap. III. je zdůvodněn požadavek vlády uzavřít smlouvy s více dodavateli personálních informačních systémů a tím zamezit monopolnímu postavení jednoho zadavatele a umožnit zdravé konkurenční prostředí. Také cituje, že „V říjnu 2000 schválila Rada stanovisko expertní skupiny, které doporučovalo následující řešení: pověřit předsedu ÚVIS zadáním veřejné soutěže na nákup PIS pro správní úřady a po výběru 1 – 3 produktů PIS uzavřít s příslušnými dodavateli smlouvy, prostřednictvím kterých mohou správní úřady řešit nákup PIS bez realizace vlastního výběrového řízení. Předkládaný materiál řeší systém získávání nových PIS pro správní úřady formou centrálně uzavírané smlouvy s jednotlivými dodavateli PIS“. Uvedená předkládací zpráva byla podkladem k usnesení vlády 1027/2001 a rovněž byla předložena ÚOHS.

Dále zadavatel uvádí, že „Smlouvy s vybranými uchazeči v rámci jednotlivých kategorií PIS mohou správní úřady uzavírat na základě výsledku OVS a plně v souladu s usnesením vlády č. 1027. Postupem zadavatele, který je zcela v souladu se zákonem nebyl omezen soutěžní princip a nemohlo dojít k nevhodnému využití veřejných prostředků ...“.

K vytýkanému porušení ustanovení § 37 odst. 1 zákona zadavatel uvádí, že zpráva o posouzení a hodnocení nabídek uvádí zdůvodnění výběru nejvhodnější nabídky. Žádné ustanovení zákona neukládá zdůvodnit hodnocení jednotlivých nabídek. Dále uvádí, že do komise jmenoval zadavatel především odborně fundované zástupce v dané problematice na doporučení jednotlivých resortů. Žádným ustanovením zákona není stanoveno, že hodnocení jednotlivých členů musí být shodné. Komise hodnotila nabídky transparentním bodovým způsobem, kde každému kritériu přisoudila stejný počet bodů a rozdílnou vzestupnou váhu. Jedná se o standardní postup, ze kterého je jednoznačně patrné, kolik která nabídka dostala bodů v rámci kterého kritéria od příslušného člena komise. Porovnáním součtů pořadí od jednotlivých členů pak bylo dosaženo výsledného pořadí za komisi. Každý člen ovlivnil výsledné pořadí komise stejně a nezávisle na tom, zda využil celou škálu bodového hodnocení.

Zadavatel také odkazuje na rozsudek Vrchního soudu v Olomouci ze dne 17.6.1999 pod sp.zn. 2A 1/99-32. Dále zadavatel uvádí, že nesouhlasí s výtkou ÚOHS ve věci, že zpráva o posouzení neobsahuje popis způsobu hodnocení a také polemizuje s výtkou ÚOHS týkající se hodnocení nabídkové ceny.

Poslední námitka zadavatele se týká namítané „vnitřní rozporuplnosti“ napadeného rozhodnutí, kterou zadavatel dovozuje ze znění odůvodnění napadeného rozhodnutí, kdy ÚOHS uvádí, že vzhledem k tomu, že zadavatel již uzavřel smlouvy, nelze nápravy dosáhnout např. uložení provedení nového výběru, proto zvolil uložení pokuty a přitom následně ÚOHS konstatuje, že pro úplnost uvádí, že podle § 70 zákona smlouva na veřejnou zakázku uzavřená v rozporu s tímto zákonem je neplatná. ÚOHS udělil pokutu za vykonstruovanou porušení zákona a to rozhodnutím trpícím rozporuplností.

Závěrem rozkladu „Zadavatel tedy zásadně odmítá, že by závažným způsobem porušil zákona jak je uvedeno v napadeném rozhodnutí. Zadavatel trvá na tom, že smlouvy na plnění veřejné zakázky nebyly uzavřeny v rozporu se zákonem a jsou platné (ve smyslu § 70 zákona).

Zadavatel tímto žádá předsedu Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, aby objektivně posoudil všechny důvody porušení zákona ze strany zadavatele uvedené v napadeném rozhodnutí a toto rozhodnutí jako nedůvodné zrušil“.

Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu zvláštní komisí a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem napadené rozhodnutí přezkoumal v celém rozsahu a s přihlédnutím k doporučení této komise dospěl k následujícímu závěru:

ÚOHS tím, že svým rozhodnutím č.j. S 87-R/02-VP/140/An ze dne 19.9.2002 rozhodl, že zadavatel porušil ustanovení § 38 odst. 1 zákona, § 37 odst. 1 písm. h) v návaznosti na § 6 zákona a § 40 odst. 1 zákona a za tato porušení zákona mu uložil podle § 62 odst. 1 zákona ve znění jeho novel pokutu ve výši 5 000,- Kč, rozhodl správně a v souladu se zákonem a zákonem ve znění jeho novel.

K jednotlivým námitkám rozkladu pak uvádím následující:

K tvrzení zadavatele, že rozhodl v souladu s ustanovením § 38 odst. 1 a § 40 odst. 1 zákona, když svým rozhodnutím ze dne 30.4.2002 pod č.j. 884/02-SI na návrh komise rozhodl, že nabídkami nejlépe splňujícími kritéria vymezená v podmínkách soutěže jsou shodně nabídky uchazečů GORDIC, spol. s r.o., MSM Informační systémy, s.r.o., OKsystém, spol. s r.o., Vema, a.s., ČESKÝ TELECOM, a.s., IBM Česká republika spol. s r.o., a A.S.E.I., spol. s r.o., uvádím, že již ze samotného textu zákona lze jednoznačně dovodit, že zákon ve svých ustanoveních předpokládá vždy pouze výběr jedné nejvhodnější nabídky. Takovýto záměr zákonodárce lze dovodit i z celého kontextu zákona, jeho základních principů i principů vycházejících z právní jistoty všech zájemců, příp. uchazečů o veřejnou zakázku. Nejenom v ustanoveních § 38 odst. 1 a § 40 odst. 1 zákona se „hovoří pouze o jedné nejvýhodnější nabídce“, jak uvádí ÚOHS v napadeném rozhodnutí, ale skutečnost, že úmyslem zákonodárce bylo, aby zadavatel vybral jednu nejvhodnější nabídku svědčí i ustanovení § 2 písm. a), § 2c odst. 2, § 25 odst. 2, odst. 3 i odst. 4, ale i již zmíněné §§ 38 odst. 1, odst. 4 a 40 odst. 1 zákona. Například v ustanovení § 2 písm. a) zákona je uvedeno, že veřejnou zakázkou je úplatná smlouva uzavřená mezi zadavatelem a vybraným uchazečem, jejímž předmětem jsou dodávky, provedení prací nebo poskytování služeb, ustanovení § 2c odst. 2 stanoví, že „uchazeč, se kterým má být uzavřena smlouva, prokáže kvalifikační předpoklady..“, ustanovení § 25 odst. 2 zákona, že „Jistotu uchazeče, jehož nabídka byla vyhodnocena a vybrána jako nejvhodnější, zadavatel uvolní ...“, odst. 3 citovaného ustanovení, že „Pokud nedojde k uzavření smlouvy s vybraným uchazečem a zadavatel vyzve

k uzavření smlouvy uchazeče ve druhém pořadí,...“ odst. 3 citovaného ustanovení, že „Není-li uzavřena smlouva s uchazečem umístěným ve druhém pořadí ..“, apod. Také musím znovu upozornit i na ustanovení § 38 odst. 1 i odst. 4 a § 40 zákona, na které odkazuje již i ÚOHS v napadeném rozhodnutí. I z těchto ustanovení vyplývá, že zákon hovoří vždy o vybraném uchazeči či výběru nejvhodnější nabídky, a to v jednotném čísle.

K výkladu zadavatele týkajícího se ustanovení § 5 odst. 2 zákona uvádím, že podle § 5 odst. 2 zákona si zadavatel skutečně může vymežit i další podmínky soutěže. Zadavatel si v zadání soutěže pod bodem „P. Zadavatel si vyhrazuje právo“ v odst. d) tohoto bodu, vyhradil „uzavřít smlouvu na plnění veřejné zakázky s více uchazeči“. Z takového vyhlášení však nelze dovodit, jak to činí zadavatel, že „lze uzavřít více smluv i přesto, že většina ustanovení zákona jsou v jednotném čísle“. K tomu však zdůrazňuji, že v podmínkách soutěže, které byly zveřejněny v Obchodním věstníku, nebyl předmět veřejné zakázky rozdělen na dílčí plnění dle § 5 odst. 2 písm. g) zákona, pouze v části B a E zadání jsou zmiňovány „typové úřady jejichž specifikace je pak uvedena v zadávací dokumentaci v části B. Vymezení „typového správního úřadu.“ Z vyhlášení soutěže však nevyplývá, že uchazeči mohou podávat své nabídky pouze na určitá dílčí plnění. Pokud si tedy zadavatel ve vyhlášených podmínkách vyhradil právo rozdělit plnění veřejné zakázky mezi více uchazečů, uzavřít smlouvu s více uchazeči a uzavřít smlouvu s vybraným uchazečem pouze na zvolenou část, měl i jasně v podmínkách uvedených v Obchodním věstníku vymežit rozdělení zakázky na dílčí plnění, např. uvést počty správních úřadů určitého „typu“ s výslovným sdělením, že lze podávat nabídky pro určitý typ správního úřadu nebo pro všechny „typy“ správních úřadů. Specifikace těchto dílčích plnění by mohla být uvedena i v zadávací dokumentaci. To však zadavatel neučinil.

Pokud by však zadavatel ve smyslu ustanovení § 5 odst. 2 písm. g) zákona rozdělit předmět plnění na dílčí plnění, pak by musel pro každé dílčí plnění opět vybrat pouze jedinou nejvhodnější nabídku. Uzavření smlouvy s více uchazeči, aniž by byl předmět plnění rozdělen, odporuje smyslu zákona, jak jsem uvedl již výše. Teoreticky a s velmi malou pravděpodobností připouštím, že by mohl nastat případ dvou naprosto stejně výhodných nabídek, je ale zcela absurdní, aby zadavatel označil sedm nabídek jako nejvhodnějších.

K námitkám rozkladu ve věci usnesení vlády ČR č. 1027/2001 uvádím, že jak již správně zadavatel citoval ve svém rozkladu, bylo mu tímto usnesením uloženo zadat soutěž podle zákona, vyhodnotit výsledky soutěže podle zákona a na základě těchto výsledků uzavřít s dodavatelem PIS smlouvu. Usnesení vlády tedy zdůrazňuje postup zadavatele podle zákona o zadávání veřejných zakázek, včetně zadání dle zákona i vyhodnocení a uzavření smlouvy podle zákona. Pokud zadavatel namítá, že v usnesení je uvedeno „uzavřít s dodavatelem“ smlouvu, neodporuje tento požadavek zákonu s ohledem na možnost rozdělit předmět zakázky na dílčí plnění. Jak jsem uvedl výše, zadavatel však předmět zakázky na dílčí plnění nerozdělil.

K námitkám, že k usnesení vlády se mohl vyjádřit i ÚOHS již v rámci mezirezortního připomínkového řízení konstatuji, že ÚOHS k usnesení vlády skutečně nevyjádřil připomínky, poněvadž usnesení vlády č. 1027 ze dne 10.10.2001 uložilo zadavateli, jak jsem uvedl výše, zadat a vyhodnotit zakázku v souladu se zákonem. K navazujícím materiálům se již ÚOHS nevyjadřoval, neboť o to nebyl písemně požádán. Ze samotného usnesení pak nevyplývalo, že na jeden předmět plnění bude vybráno více vítězů.

Ke konzultacím s pracovníky ÚOHS upozorňuji na skutečnost, že ve složitých případech může ÚOHS poskytnout konzultace již před vlastním zadáním. Na základě písemného požadavku předsedy Úřadu pro informační systémy byla poskytnuta dne 17.7.2001 konzultace. Na tomto jednání dne 17.7.2001 byla možnost výběru více nabídek vyloučena. Připuštěno bylo pouze rozdělení na dílčí plnění a výběr jedné nejhodnější nabídky na toto dílčí plnění. Toto tvrzení nelze jednoznačně prokázat, neboť z jednání nebyl proveden žádný zápis. Jedná se tudíž o tvrzení proti tvrzení a předložené „Prohlášení“ RNDr. Petra Mužáka i „Čestné prohlášení“ Mgr. Ondřeje Knebla, že nebylo zástupcem ÚOHS řečeno, že veřejnou zakázku nelze zadat více uchazečům je irelevantní, nehledě k tomu, že čestné prohlášení a prohlášení předložená zadavatelem byla učiněna až rok po jednání. Mezi vyjmenovanými účastníky jednání není v čestném prohlášení uveden např. Ing. Vaindl z Ministerstva pro místní rozvoj, který zastával shodný názor jako zástupce ÚOHS. K tomu doplňuji, že následující den po jednání byla zaslána informace vrchnímu řediteli, ve které je uvedeno, že na jednání bylo zastáváno stanovisko ÚOHS, že „na jedno určité zadání pouze jeden vítěz“.

K námitce zadavatele, že dne 27.12.2001 byly uveřejněny podmínky soutěže v Obchodním věstníku a ty byly dostupné i pro ÚOHS, a že v rozhodnutí ÚOHS č.j. S 23-R/02-223/140/ZH ze dne 19.4.2002, kterým byl zamítnut návrh uchazeče CÍGLER bylo uvedeno, že ÚOHS nebyly shledány důvody pro zahájení správního řízení z vlastního podnětu uvádím, že v dané věci se jednalo o vyloučení uchazeče CÍGLER ze soutěže z důvodu nepředložení dokladu o oprávnění k podnikání a po přezkoumání těchto úkonů zadavatele ÚOHS opravdu neshledal porušení zákona ze strany zadavatele. Jednalo se o přezkoumání úkonů zadavatele, které předcházely posouzení a vyhodnocení předložených nabídek a rozhodnutí zadavatele o výběru nejhodnější nabídky. Šlo o procesní rozhodnutí vzhledem k tomu, že uchazeč CÍGLER jedno vyhotovení návrhu nepodal zadavateli ve stanovené lhůtě do 10 kalendářních dnů od doručení rozhodnutí zadavatele. K hodnocení a výběru nabídek došlo tedy až po nabytí právní moci rozhodnutí o zamítnutí návrhu. V této souvislosti také poukazují, že ÚOHS přezkoumává již učiněné úkony (§ 52 odst. 1 písm. a) zákona) a nemůže tedy zaujímat stanoviska k předpokládaným úkonům, které zadavatel teprve bude činit.

Názor zadavatele, že koncepce postavená na více dodavatelích PIS a tím odstranění přirozeného monopolu, a že zvolený postup zadavatele, že smlouvy s vybranými uchazeči v rámci jednotlivých kategorií mohou správní úřady uzavírat na základě výsledku soutěže a plně v souladu s usnesením vlády č. 1027, není správný. Smlouvu s vybraným uchazečem uzavírá pouze zadavatel veřejné zakázky (§2 písm.a) zákona). Správní úřady jsou ve smyslu ustanovení § 2 písm. b) zákona zadavatelé a pokud uzavírají úplatnou smlouvu s vybraným uchazečem na veřejnou zakázku, musí postupovat v souladu se zákonem, tedy musí zadat veřejnou zakázku a nemohou uzavírat smlouvy na základě obchodní veřejné soutěže vyhlášené někým jiným. K tomu dále upozorňuji, že jak vyplývá ze spisové dokumentace, zadavatel místo úplatné smlouvy uzavřené mezi zadavatelem a vybraným uchazečem, jejímž předmětem jsou dodávky, provedení prací nebo poskytování služeb tak, jak ji definuje ustanovení § 2 písm. a) zákona, vypracoval „Smlouvu o koordinaci nákupu personálních informačních systémů pro správní úřady“. Zadavatel zde vystupuje jako „koordinátor“ a ne jako zadavatel a zavazuje se zaplatit dodavateli finanční plnění ve výši 3% z celkové fakturované částky za dodané PIS do správních úřadů v úhrnu za rok 2002, nejvýše však do výše 100 000,- Kč, nejpozději do 31.3.2003. V preambuli smlouvy v bodě „A“ je mimo jiné uvedeno, že „Prostřednictvím smluv uzavřených mezi Koordinátorem a jednotlivými vybranými Dodavateli PIS, pak budou správní úřady – Uživatelé uzavírat své Smlouvy o dílo

(již bez vlastního výběrového řízení) na pořízení PIS či služeb PIS v rozsahu svých potřeb a rozpočtových možností. Smlouvy o dílo uzavírané mezi dodavatelem a Uživateli nesmí být v rozporu s podmínkami této smlouvy o koordinaci nákupu Personálních informačních systémů pro správní úřady“. V této souvislosti však odkazují na ustanovení § 2 písm. a) zákona, dle kterého je veřejnou zakázkou úplatná smlouva a ta musí být uzavřená mezi zadavatelem a vybraným uchazečem. Předmětem smlouvy pak musí být buď dodávky prací nebo poskytování služeb, ale nelze předmět vymezit tak, jak je uvedeno v článku „2.Předmět Smlouvy a její budoucí úpravy“ stanovené ve „Smlouvě o koordinaci nákupu personálních informačních systémů pro správní úřady“.

Tvrzení zadavatele, že postupoval plně v souladu s usnesením vlády se nezakládá na pravdě. Usnesení vlády č. 1027 ze dne 10.10.2001 uložilo Úřadu pro informační systémy „zadat podle zákona č. 199/1994 Sb., ...veřejnou zakázku na nákup personálních informačních systémů pro správní úřady....“ a ne veřejnou zakázku koordinovat.

K námitce ve věci vytykaného porušení § 37 odst. 1 zákona uvádím, že jak jsem zjistil z předložené spisové dokumentace, zpráva o posouzení a hodnocení nabídek obsahuje součty bodů od jednotlivých členů komise pro jednotlivé „typové“ správní úřady, ale vlastní výběr nejvhodnější nabídky byl proveden na celou zakázku. Při výběru nejvhodnější nabídky je nutné respektovat základní cíl zákona, kterým je ekonomické nakládání s veřejnými prostředky, přičemž musí být respektovány i další základní principy a to transparentnost postupu a nediskriminace žádného z uchazečů. Zpráva o posouzení a hodnocení v bodě „10. Průběh jednání komise a stručný popis způsobu hodnocení nabídek“ obsahuje pouze informaci, že členové komise přijali navržený systém hodnocení založený na bodovém hodnocení, přičemž byl stanoven bodový rozsah 0 - 10 bodů a jednotlivým kritériím byly stanoveny váhy podle významu v souladu s pořadím 4,3,2,1. Dále je stanoveno, že hodnocení bylo rozděleno do jednotlivých kategorií podle velikosti a charakteru typového správního úřadu a podle charakteru dodávky. Bod „11. Výsledek hodnocení jednotlivých nabídek“ obsahuje pouze odkazy na tabulky, které jsou přílohou zprávy. Přiložena byla pouze „Tabulka č. 2“ pro jednotlivé kategorie obsahující individuální pořadí jednotlivých členů komise, na základě jejichž součtu komise vybrala nejvhodnější nabídky. V dokumentaci k veřejné zakázce jsou i tabulky, ve kterých jednotliví členové přiřazovali nabídkám body za jednotlivá kritéria pro jednotlivé kategorie. Tyto tabulky dále obsahují pro jednotlivé nabídky součty přidělených bodů vynásobené vahou kritéria a výsledné individuální pořadí člena komise. „Bod 12. Zdůvodnění výběru nejvhodnější nabídky“ pak obsahuje pouze konstatování, že vybrané nabídky sedmi uchazečů „nejlépe splňují kritéria hodnocení vymezená zadavatelem v podmínkách soutěže z důvodů:“ a pro jednotlivá kritéria s vágním hodnocením, že funkční a obsahová úroveň nejlépe vyhovuje požadavkům zadavatele, že vybraní uchazeči disponují dostatečným zázemím, že nabídkové ceny jsou na přijatelné úrovni, a že délka záruk a podmínky pozáruční podpory jsou na srovnatelné a standardní úrovni.

Přestože hodnocení nabídek je myšlenkový proces odehrávající se ve sféře vědomí hodnotitelů, jak správně zadavatel uvádí ve svém rozkladu a přitom odkazuje na rozsudek Vrchního soudu v Olomouci, musí být však dostatečně popsán ve zprávě o posouzení a hodnocení tak, aby výběr nejvhodnější nabídky byl zcela transparentní a to jak pro uchazeče, který má možnost nahlédnout do zprávy o posouzení a hodnocení, tak i pro orgán dohledu, který přezkoumává postup zadavatele.

Komise musí ve smyslu § 37 odst. 1 písm. g) zákona popsat způsob hodnocení jednotlivých nabídek podle jednotlivých kritérií. Zdůvodnění výběru nejvhodnější nabídky

musí vycházet z objektivního hodnocení, přičemž je nutno vzájemně porovnat všechny jednotlivé nabídky.

ÚOHS nikterak nezpochybňuje odbornou způsobilost jednotlivých členů komise, ale aby bylo hodnocení objektivní, musí být minimalizováno subjektivní hodnocení jednotlivých členů, neboť průměr z individuálního hodnocení nemůže objektivně odrážet skutečné hodnoty. Zákon předpokládá, že hodnocení bude komise provádět jako celek, neboť ve smyslu § 33 odst. 3 zákona členové komise odůvodní svůj odchylný názor proti názoru většiny v zápisu o jednání. Z důvodu transparentnosti musí popis hodnocení, resp. zdůvodnění přiřazení bodů, být zvláště podrobný u kritérií, kterým neodpovídá žádná číselná hodnota uvedená v nabídce. Slovní zdůvodnění přidělených bodů je tedy zvláště nutné u prvního kritéria - funkční a obsahová úroveň nabízeného PIS, tak i druhého kritéria - Další předpoklady pro plnění veřejné zakázky. Není naopak nutné zdůvodňovat kritérium nabídková cena, neboť jeho hodnocení musí vycházet z konkrétní hodnoty uvedené v nabídce. K tomu je nutno poznamenat, že zadavatel je povinen vyhlásit pro všechny zájemce shodné podmínky a ve smyslu § 5 odst. 1 písm. e) zákona i požadavky na jednotný způsob zpracování nabídkové ceny včetně platebních podmínek. Je proto zcela nepřípustné, aby komise přihlížela k dodatečnému vysvětlování uchazečů k obsahu nabídky ve vztahu k určitému kritériu, s výjimkou zdůvodnění mimořádně nízké nabídkové ceny ve smyslu § 36 odst. 2 zákona. Ustanovení § 34 odst. 3 zákona připouští, aby komise upravovala pouze zjevné početní chyby v nabídce, které nemají vliv na nabídkovou cenu. Nabídkovou cenu je proto nutno hodnotit podle její absolutní výše uvedené v nabídce. Nejvíce bodů musí získat nabídka obsahující nejnižší nabídkovou cenu, nejméně bodů nabídka s nejvyšší nabídkovou cenou. Je zcela nepřípustné, aby členové komise při hodnocení tohoto kritéria přihlíželi „ke komplexnosti zpracování cen“ jak se uvádí na str. 3 zprávy o posouzení a hodnocení, neboť zadavatel měl v podmínkách soutěže ve smyslu ustanovení § 5 odst. 1 písm. e) zákona stanovit požadavky na jednotný způsob zpracování nabídkové ceny včetně platebních podmínek a kromě toho nelze nabídky hodnotit podle jiných než vyhlášených kritérií.

Pokud jde o nevyužití celé bodové škály je nutno konstatovat, že pokud nabídka nejlépe splňující dané kritérium neobdrží nejvyšší počet bodů, dojde zcela ke zkreslení výsledků, neboť je tím snížena váha tohoto kritéria, která pak neodpovídá pořadí podle důležitosti ve smyslu § 5 odst. 3 zákona.

K posledním námitkám zadavatele týkajících se citace ustanovení § 70 zákona v napadeném rozhodnutí, která dle zadavatele způsobila vnitřní rozporuplnost tohoto rozhodnutí uvádím, že ustanovení § 70 zákona skutečně stanoví, že „smlouva na veřejnou zakázku uzavřená v rozporu s tímto zákonem je neplatná. Změny ve smlouvě v rozporu s podmínkami obchodní veřejné soutěže jsou neplatné“. K tomu uvádím, že citací tohoto ustanovení nedošlo k vnitřní rozporuplnosti napadeného rozhodnutí, jak tvrdí zadavatel, ale zadavatel byl pouze na citované ustanovení upozorněn vzhledem tomu, že v soutěži bylo již uzavřeno dle jeho sdělení celkem sedm smluv, a to mezi společnostmi OKSystém s Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy, Správou státních hmotných rezerv, Ministerstvem životního prostředí, Českým báňským úřadem a Českou školní inspekcí, dále mezi společnostmi ASEI a Českou zemědělskou a potravinářskou inspekcí a mezi společnostmi GORDIC a Ministerstvem průmyslu a obchodu. K tomu také upozorňuji, že podle § 51 zákona dohled nad dodržováním zákona při zadávání veřejných zakázek vykonává ÚOHS a tento dohled spočívá dle § 52 mimo jiné i v přezkoumávání úkonů zadavatele, v kontrole postupů zadavatele a např. i ukládání sankcí. ÚOHS však nevyslovuje neplatnost smluv, tato pravomoc ÚOHS nenáleží, neplatnost smluv může vyslovit pouze soud. Požadavek

zadavatele uvedený v závěru rozkladu, aby ÚOHS vyslovil, že uzavřené smlouvy na plnění jsou platné, je proto vzhledem k výše uvedenému irelevantní. K tomu také zdůrazňuji, že ve výroku napadeného rozhodnutí ÚOHS neplatnost smluv nevyslovil, ale pouze konstatoval zjištění, že zadavatel porušil zákon a za tato porušení uložil zadavateli i pokutu.

Závěrem uvádím, že vzhledem k tomu, že v dané věci došlo k výběru sedmi nejvhodnějších nabídek, ale zadavatelem, tedy subjektem, který je plátcem dodávek PIS jsou jednotlivé správní úřady, provedený výběr dodavatelů personálního informačního systému by mohl být pro správní úřady doporučením pro vlastní zadání veřejné zakázky, a to podle výše peněžitého závazku, který jim vznikne zadáním této zakázky, tj. podle peněžitých limitů pro příslušný způsob zadání. Jednalo by se pak o postup:

- do 2 mil. Kč Možné přímé zadání jednomu zájemci podle § 49b
- do 2,5 mil. Kč Výzvou nejméně 3 zájemcům k podání nabídky – zjednodušené zadání podle § 49a
- do 7,5 mil. Kč Výzvou nejméně 5 zájemcům k podání nabídky – výzva více zájemcům podle § 49
- nad 7,5 mil. Kč Zadání obchodní veřejnou soutěží

Přímé zadání a výzvy by mohly správní úřady jako zadavatelé směřovat na sedm vybraných uchazečů učiněných Úřadem pro informační systémy.

K výši pokuty pouze konstatuji, že tato nebyla rozkladem napadena, přesto uvádím, že byla vypočítána pouze z částky 700 000,- Kč, a to dle článku „4.Cena“ Smlouvy o koordinaci, kde v článku 4.1. této smlouvy se „Koordinátor“ – zadavatel - zavazuje zaplatit dodavateli finanční plnění ve výši 3% z celkové fakturované částky za dodané PIS do správních úřadů v úhrnu za rok 2002, nejvýše však do výše 100 000,- Kč, nejpozději do 31.3.2003. Pokuta může být podle § 62 odst. 1 zákona uložena do výše 1% ceny zakázky a zadavatel uzavřel celkem sedm smluv s cenou, která činila maximálně 100 000,- Kč, tedy 700 000,- Kč bez DPH a 1% z ceny zakázky činí 7 000,- Kč a ÚOHS uložil zadavateli pokutu ve výši pouze ve výši 5 000,- Kč, tedy ve spodní hranici sazby.

Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí změnit či zrušit, rozhodl jsem tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 61 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů, dále odvolat.

Ing. Josef Bednář
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. JUDr. Oldřich Beneš, advokát se sídlem Advokátní kanceláře Mojmírovců 41, 709 00
Ostrava – Mariánské Hory,
2. spis.